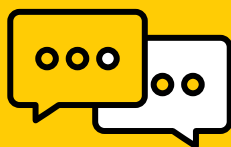

בסלון – ביחד ולבד

על בדידות וערבות
הדדית – אז ועכשיו

דיון

ארבע שאלות שאנחנו ממליצים להציף
בסלון.

1. האם אתם יכולים לדמיין חיים
לאורך זמן בבדידות מוחלטת?
2. האם לחיים ללא חברה יש ערך?
3. כיצד החברה יכולה וצריכה להתרומם
אחרי מצבי טראומה וקושי?
4. שתפו בחוויה מהשירות הצבאי
שלכם שבה ערבות הדדית באה לידי
ביטוי.

עדות

הסיפור הסודי
של מריון

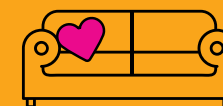
החלום של אבא –
מרים ודיסלבסקי

חלק אומנותי-שיתופי

שירים מומלצים:

יהודית רביץ – לא טוב היות האדם לבדו
שלום חנוך – כי האדם עץ השדה
שלום חנוך – אדם בתוך עצמו
רוני דלומי – רקמה אנושית

**ברוכים הבאים.
טוב שאתם איתנו.
גם בימים טרופים אלו.**

הערב נדבר, כאן בסלון האינטימי והפרטי שלנו,
על בדידות וערבות הדדית. תקופת השואה יצרה
מצבים קיצוניים של בדידות כפויה ושל ריחוק
חברתי עמוק וקשה לאין שיעור מהסיטואציה
שאינה אנחנו נאלצים להתמודד בימים אלו.

כדי לשרוד, היו ילדים, נערות ואנשים מבוגרים
שנאלצו להסתתר בבידוד מוחלט, לעיתים גם
שנים ארוכות, וההתבודדות והריחוק החברתי
מהסביבה המאיימת היו לא אחת צו השעה.

גם היום, בלי שום קשר למשבר הקורונה,
הבדידות היא מנת חלקם של שורדי שואה רבים,
הנאלצים להעביר את שנות גבורתם לבד, לעיתים
מתחת לקו העוני.

אל מול הבדידות והבידוד שנכפו על רבבות,
צמחה במהלך המלחמה ובעיקר אחריה ערבות
הדדית, של יהודים, חסידי אומות העולם ומדינות
שנחלצו לסייע.

המערך שלפניכם מבקש להציג עדויות של
אנשים שנאלצו להתבודד ולהעביר את שנות
השואה לבד ושל אנשים וחברות שנחלצו לסייע.
אחרי שנצפה בעדויות, נשיר ביחד (רק מי שרוצה)
וננסה לדון בבדידות, התבודדות וערבות הדדית –
אז והיום.